

LJEPOTA GORSKE VODE

*Hvaljen budi,
Gospodine moj,
po sestrici vodi:
ona je korisna,
ponizna, draga i čista.*

Sv. Franjo Asiški

*Voda!*¹

Koliko li neopisive ljepote, čistoće i uzvišenosti u gorskom slapu što se obrušava s visina, s litica planinskih donoseći boje neba, drveća, sunca u kapljicama. Koliko li opojnog mirisa peluda i nektara cvijeća, mladog i sasušenog lišća, proljetnih i snjegonosnih vjetrova u razigranoj vodi. Duga u njedrima slapa poput ogrlice je blistave i nedohvatljive. Šum vodopada pjesma je neumorna, neponovljiva i nikad ista.

Volim te gorske vode. Bučne i divlje, plahe i razigrane. Mirne i spokojne, duboke i spore. Voda je nemirna ljepota – pjesma uhu i ushit oku, voda je potreba, put, odmor, izazov. Voda je život.

Danas ću vas, prijatelji moji, odvesti do jedne takve vode, na obale potoka ŠUMI podno Ivančice u zelenom Zagorju. Iz Prigorca do tog se potoka dolazi sasvim lako, širokim putem između razbacanih kuća, majušnih polja, hladovnih šumarak, rascvjetalih livada. Ali postoji i jedan drugi pristup iz Železnice, koji volim puno više. Put bez puta. Kroz šumu, po neobilježenim i neutabanim putima, po kamenju, mahovini, kvrgavom korijenju. Kroz strmine i padine. Brvima preko brzaka i zapjenjenih valova, nekad i vodom po koritu potoka. Onda odjednom pored očaravajućih malih i većih slapova u koje se do-malo mirna voda pretvara, preskakujući i svladavajući sadrene prepreke. Prava mala čuda, sakrivena duboko u njedrima šume. Kad sunce probije zapreku od lišća, iglica i is-prepletenih grana mnogoljetnih stabala i zaškri u mnogim nitima razapete paučine, sve počinje nalikovati bajci. Ako vam je mašta bogatija i srce spremno na igru s prirodom, zamalo možete ugledati neobične pojave: umjesto drveta pogrbljenu staricu; kamen ob-rastao u mahovinu put-nik je što odmara noge u bistroj vodi brzici, a plaha sjena oblaka i sunca nenadana igra vila i dobrih šumskih duhova među stablima... sve to i još mnogo toga šuma dariva prijateljima, dobronamjernima, onima sa srcem djeteta i sanjara.

I kad vam se učini da je iscrpljena sva čarolija, da ste se nagledali neslučenih ljepota prolazeći putem bez puta, odjednom poput kazališne zavjese, bujna se ograda rasli-nja odmiče i pogledu nudi prostranstvo, zeleno i mirisno.

¹ Mira Šincek: KAMENČIĆI S PLANINA, Tonimir, Varaždinske Toplice, 2001.

Prije nego li ga ugledate, uši vam, poput najljepše dobrodošlice, ispuni veseli šum, grgljanje i pjesma vode. Vode što slobodna i sretna, omeđena tek niskim travnatim obalama, vijuga, iskreći se s početka na kraj ove rascvjetale sunčane livade. To je taj prelijepi potok ŠUMI! Modar, bijel, zelen, žut, u sjeni grma mrk u suncu zlatan. S mnoštvom malih slapova, kaskada i vodopada. Kao da ste usred slapova poznatih velikih jezera, ovdje umanjnih za radost patuljcima i djeci. Njegovo je kamenje bjelje od biserja, modrije od tirkiza i ljepše od dragog kamenja. Pjena meka i mirisna, valovi iskričavi i ledeni. Njegova je voda raspjevana, razigrana – njegova je voda korisna, drag i čista, njegova je voda živa!

...(izostavljeno)...

Kolike li neopisive čistoće, ljepote i uzvišenosti u nedirnutim vodama Zemlje i onda kad su velike poput Niagare i malene kao potok ŠUMI!